

Väited ja peamised argumendid

1. Esimene väide: rikutud on õigusnormi ja tehtud on ilmne hindamisviga, kui kohaldati üldist eeldust erandi puhul, mis puudutab liidu uurimise eesmärkide kaitset:
 - komisjon on rikkunud õigusnormi, kui kohaldas üldist eeldust, et erand on kohaldatav olemasolevate konkreetsete ja määratletud dokumentidega tutvumise taotlustele;
 - komisjon on rikkunud õigusnormi käimasolevate uurimiste, mis puudutavad olemasolevate konkreetsete ja määratletud dokumentidega tutvumise taotlusi, eesmärgi kaitse osas;
 - komisjon on rikkunud õigusnormi ja teinud ilmse hindamisvea seoses sellise kõrgema avaliku huvi hindamisega, mille hulka kuulub tõhusa kohtuliku kaitse tagamine (põhiõiguste harta artikkel 47); ja
 - komisjon on rikkunud õigusnormi selles osas, mis puudutab dokumentidega tutvumise õiguse kohaldamist (Euroopa Liidu põhiõiguste harta artikkel 42).
2. Teine väide: esitatud ei ole põhjendusi selle kohta, miks keelduti andmast õigust tutvuda mittekonfidentsiaalsete dokumentidega või tutvuda dokumentidega kohapeal.

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Bundesgerichtshof (Saksamaa) 30. novembril 2017 – Planet49 GmbH versus Bundesverband der Verbraucherzentralen und Verbraucherverbände – Verbraucherzentrale Bundesverband e.V.

(Kohtuasi C-673/17)

(2018/C 112/13)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Bundesgerichtshof

Põhikohtuasja pooled

Hageja: Planet49 GmbH

Kostja: Bundesverband der Verbraucherzentralen und Verbraucherverbände – Verbraucherzentrale Bundesverband e.V.

Eelotsuse küsimused

1. a) Kas on tegemist kehtivalt antud nõusolekuga direktiivi 2002/58/EÜ⁽¹⁾ artikli 5 lõike 3 ja artikli 2 punkti f tähenduses koostoimes direktiivi 95/46/EÜ⁽²⁾ artikli 2 punktiga h, kui kasutaja peab nõusoleku andmisest keeldumiseks kustutama märgistuse eeltäidetud lahtrist, millega antakse luba teabe salvestamiseks või juurdepääs kasutaja lõppseadmes olevale teabele?
- b) Kas direktiivi 2002/58/EÜ artikli 5 lõike 3 ja artikli 2 punkti f rakendamisel koostoimes direktiivi 95/46/EÜ artikli 2 punktiga h on mingi erinevus selles, kas salvestatud ja kogutud teabe puhul on tegemist isikuandmetega?
- c) Kas eelotsuse küsimuses 1. a nimetatud asjaolude puhul on tegemist kehtivalt antud nõusolekuga määruse (EL) 2016/679⁽³⁾ artikli 6 lõike 1 punkti a tähenduses?

2. Millist teavet peab teenuseosutaja kasutajale andma direktiivi 2002/58/EÜ artikli 5 lõike 3 kohaselt esitatava selge ja arusaadava teabe raames? Kas siia hulka kuuluvad ka küpsiste toimimiskestus ja küsimus, kas kolmandatele isikutele antakse juurdepääs küpsistele?

- ⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 12. juuli 2002. aasta direktiiv 2002/58/EÜ, milles käsitletakse isikuandmete töötlemist ja eraelu puutumatuse kaitset elektroonilise side sektoris (eraelu puutumatust ja elektroonilist sidet käsitlev direktiiv) (EÜT L 201, 31.7.2002, lk 37; ELT eriväljaanne 13/029, lk 514).
- ⁽²⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 24. oktoobri 1995. aasta direktiiv 95/46/EÜ üksikisikute kaitse kohta isikuandmete töötlemisel ja selliste andmete vaba liikumise kohta (EÜT L 281, 23.11.1995, lk 31; ELT eriväljaanne 13/015, lk 355).
- ⁽³⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 27. aprilli 2016. aasta määrus (EL) 2016/679 füüsiliste isikute kaitse kohta isikuandmete töötlemisel ja selliste andmete vaba liikumise ning direktiivi 95/46/EÜ kehtetuks tunnistamise kohta (isikuandmete kaitse üldmäärus) (ELT L 119, 4.5.2016, lk 1).

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Bundesgerichtshof (Saksamaa) 6. detsembril 2017 – slewo // schlafen leben wohnen GmbH versus Sascha Ledowski

(Kohtuasi C-681/17)

(2018/C 112/14)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Bundesgerichtshof

Põhikohtuasja pooled

Kassatsioonkaebuse esitaja: slewo // schlafen leben wohnen GmbH

Vastustaja kassatsioonimenetluses: Sascha Ledowski

Eelotsuse küsimused

ELTL artikli 267 alusel esitatakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu 25. oktoobri 2011. aasta direktiivi 2011/83/EL tarbija õiguste kohta, millega muudetakse nõukogu direktiivi 93/13/EMÜ ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 1999/44/EÜ ja millega tunnistatakse kehtetuks nõukogu direktiiv 85/577/EMÜ ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv 97/7/EÜ, ⁽¹⁾ artikli 16 punkti e ja vajaduse korral ka artikli 6 lõike 1 punkti k tõlgendamise kohta järgmised eelotsuse küsimused:

1. Kas direktiivi 2011/83 artikli 16 punkti e tuleb tõlgendada nii, et seal nimetatud kaup, mis ei ole kõlblik tagasisaatmiseks tervisekaitse või hügieenilistel põhjustel, hõlmab ka selliseid esemeid (nagu madratsid), mis sihipärasel kasutamisel puutuvad küll kokku inimese kehaga, aga mida on kauplejal võimalik sobivate (puhastus)meetmetega uuesti kaubanduslikku seisukorda viia?
2. Kui esimesele küsimusele tuleb vastata jaatavalt, siis
 - a) millistele tingimustele peab vastama kauba pakend selleks, et kaupa saaks pidada suletuks direktiivi 2011/83 artikli 16 punkti e tähenduses
 - ja
 - b) kas kaupleja peab enne tarbija sidumist lepinguga esitama direktiivi 2011/83 artikli 6 lõike 1 punkti k kohase teabe sel viisil, et ta viitab konkreetsele ostetavale esemele (käesolevas asjas madrats) ja selle eseme suletud pakendile ning märgib, et pakendi avamisel ei saa tarbija oma taganemisõigust enam kasutada?

⁽¹⁾ ELT 2011, L 304, lk 64.